

DANILO ČELOFIGA: PESMI

Mali moj

na zečetku tvojih stopinj
se utopi senca
in nima poti ne naprej
ne nazaj

1.

potopljena pot
preko vzburjenega mišičevja
od tu preko razbitih vrhov
nepoznana
dolga
raztrgana pot

tu je prostor
kamor odložiš telo
ko prestaneš
za zmeraj oguljen

mali moj

moč izgubljena
odbija krče
ki si jih hodil

2.

mrak se vpija
preko žita zelenega
senca strašila trepeče

komaj zaznavno
zaudarja po strahu
in ptiči kričijo

*z dlanjo pokriješ oči
pred peskom
ki veter ga veje*

*okoli tebe sence zakrivajo pot
in ne veš
odvrtaajo ali vabijo*

3.

*dolgo že ni svetlobe
na planoti pusti
kjer misli napajaš
že dolgo ni vode*

*omrtviči te žeja
zlobni krokarji letajo
skozi tvoje možgane*

*telo razgrebeno muham nastavljaš
ki napite še pijejo
zadnjo sled tvoje moči*

4.

*z močjo
zadnjega krča napolnjen
se dvigneš
in utrujeno gledaš oči
brezzobih starcev
ki ubijajo*

*v dolgih sragah vetra pijoč
trohnobo razblinjaš
in se napajaš
nenasičen*

*nedaleč od tebe
bistro strugo kalijo ovce
ti jih ne vidiš*

5.

*sezuješ se
krvave žulje
umivaš v blatni strugi
napajališča
ki je last umirjenih in zadovoljnih*